

פרשת תרומה פרק כה כלי הקודש

עמוד ב: הקבלות

א וַיְדַבֵּר ה', אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לְאָמֹר. ב דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיִּקְחוּ-לִי תְרוּמָה: מֵאֵת כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לִבּוֹ, תִּקְחוּ אֶת-תְּרוּמַתִּי. ג וְזֹאת, הַתְּרוּמָה, אֲשֶׁר תִּקְחוּ, מֵאֵתֶם: זָהָב וְכֶסֶף, וְנַחֲשֵׁת. ד וּתְכַלֶּת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי, וְשֵׁשׁ וְעִזִּים. ה וְעֹרֹת אֵילָם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים, וְעִצֵי שֹׁטִים. ו שֶׁמֶן, לְמָאֵר; בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה, וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים. ז אַבְנֵי-שֹׁהַם, וְאַבְנֵי מַלְאִים, לְאַפֹּד, וְלַחֲשׂוֹן. ח וְעָשׂוּ לִי, מִקֹּדֶשׁ; וְשִׁכַנְתִּי, בְּתוֹכְכֶם. ט כָּכֹל, אֲשֶׁר אָנִי מֵרְאָה אוֹתְךָ, אֵת תְּבִנֹת הַמִּשְׁכָּן, וְאֵת תְּבִנֹת כָּל-כְּלָיו; וְכוּ, תַעֲשׂוּ.

י וְעָשׂוּ אֲרוֹן, עִצֵי שֹׁטִים: אֲמֹתִים נְחָצֵי אַרְכּוֹ, וְאֲמָה נְחָצֵי רָחְבוֹ, וְאֲמָה נְחָצֵי קִמְתּוֹ. יא וְצִפִּית אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר, מִבַּיִת וּמְחוּץ תִּצְפְּנֻוּ; וְעָשִׂית עָלָיו זָר זָהָב, סָבִיב. יב וְיִצְקֶתָ לוֹ, אַרְבַּע טַבַּעֲתֵי זָהָב, וְנִתְתָה, עַל אַרְבַּע פְּעֻמֹתָיו; וּשְׁתֵי טַבַּעֲתֵי עַל-צִלְעוֹ הָאֶחָת, וּשְׁתֵי טַבַּעֲתֵי, עַל-צִלְעוֹ הַשְּׁנִית. יג וְעָשִׂית בְּדֵי, עִצֵי שֹׁטִים; וְצִפִּית אֹתָם, זָהָב. יד וְהִבַּאת אֶת-הַבַּדִּים בְּטַבַּעֲתֵי, עַל צִלְעֹת הָאֲרוֹן, לְשֵׂאת אֶת-הָאֲרוֹן, בְּהֵם. טו בְּטַבַּעֲתֵי, הָאֲרוֹן, יִהְיוּ הַבַּדִּים: לֹא יִסְרוּ, מִמֶּנּוּ. טז וְנִתְתָה, אֶל-הָאֲרוֹן-אֵת, הַעֲדָת, אֲשֶׁר אַתָּן אֵלַיךְ. יז וְעָשִׂית כַּפֹּרֶת, זָהָב טָהוֹר: אֲמֹתִים נְחָצֵי אַרְבָּה, וְאֲמָה נְחָצֵי רַחְבָּה. יח וְעָשִׂית שְׁנַיִם כַּרְבִּים, זָהָב; מִקֹּשֶׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם, מִשְׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת. יט וְעָשֶׂה כְּרוֹב אֶחָד מִקְצָה, מְזָה, וְכְרוֹב-אֶחָד מִקְצָה, מְזָה; מִן-הַכַּפֹּרֶת תַעֲשׂוּ אֶת-הַכַּרְבִּים, עַל-שְׁנֵי קְצוֹתָיו. כ וְהָיוּ הַכַּרְבִּים פְּרָשֵׁי כְנָפִים לְמַעְלָה, סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל-הַכַּפֹּרֶת, וּפְגִיחֵם, אִישׁ אֶל-אָחִיו; אֶל-הַכַּפֹּרֶת-יִהְיוּ, פְּנֵי הַכַּרְבִּים. כא וְנִתְתָה אֶת-הַכַּפֹּרֶת עַל-הָאֲרוֹן, מְלַמְעָלָה; וְאֶל-הָאֲרוֹן-תִּתֶּן אֶת-הַעֲדָת, אֲשֶׁר אַתָּן אֵלַיךְ. כב וְנוֹעַדְתִּי לְךָ, שָׁם, וְדַבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכַּרְבִּים, אֲשֶׁר עַל-אֲרוֹן הַעֲדָת-אֵת כָּל-אֲשֶׁר אֲצַוְהָ אוֹתְךָ, אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. כג וְעָשִׂית שִׁלְחָן, עִצֵי שֹׁטִים: אֲמֹתִים אַרְכּוֹ וְאֲמָה רָחְבוֹ, וְאֲמָה נְחָצֵי קִמְתּוֹ. כד וְצִפִּית אֹתוֹ, זָהָב טָהוֹר; וְעָשִׂית לוֹ זָר זָהָב, סָבִיב. כה וְעָשִׂית לוֹ מִסְגָּרֶת טַפְחָה, סָבִיב; וְעָשִׂית זָר-זָהָב לְמִסְגָּרָתוֹ, סָבִיב. כו וְעָשִׂית לוֹ, אַרְבַּע טַבַּעֲתֵי זָהָב; וְנִתְתָה, אֶת-הַטַּבַּעֲתֵי, עַל אַרְבַּע הַפְּאֵת, אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו. כז לְעֻמַּת, הַמִּסְגָּרֶת, תִּהְיֶינָה, הַטַּבַּעֲתֵי-לְבָתִּים לְבַדִּים, לְשֵׂאת אֶת-הַשִּׁלְחָן. כח וְעָשִׂית אֶת-הַבַּדִּים עִצֵי שֹׁטִים, וְצִפִּית אֹתָם זָהָב; וְנִשְׂא-בָם, אֶת-הַשִּׁלְחָן. כט וְעָשִׂית קַעֲרֹתָיו וְכַפְתָּיו, וְקִשּׁוֹתָיו וּמְנַקְיָתָיו, אֲשֶׁר יִשָּׂד, בָּהֶן; זָהָב טָהוֹר, תַעֲשֶׂה אֹתָם. ל וְנִתְתָה עַל-הַשִּׁלְחָן לַחֵם פִּנִּים, לְפָנֵי תַמִּיד.

לא וְעָשִׂית מְנֹרֶת, זָהָב טָהוֹר; מִקֹּשֶׁה תַעֲשֶׂה הַמְּנֹרֶת, יְרֵכָה וְקִנָּה, גְּבִיעֶיהָ כַּפְתָּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ, מִמָּנֶה יִהְיוּ. לב וְשֵׁשֶׁה קִנִּים, יִצְאִים מִצְדָּתָה: שְׁלֹשָׁה קִנֵּי מְנֹרָה, מִצְדָּתָה הָאֶחָד, וְשְׁלֹשָׁה קִנֵּי מְנֹרָה, מִצְדָּתָה הַשְּׁנִי. לג שְׁלֹשָׁה גְּבַעִים מְשֻׁקְדִים בַּקִּנָּה הָאֶחָד, כַּפֹּתֵר וּפְרָח, וְשְׁלֹשָׁה גְּבַעִים מְשֻׁקְדִים בַּקִּנָּה הָאֶחָד, כַּפֹּתֵר וּפְרָח; כֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקִּנִּים, הֵי צְאִים מִן-הַמְּנֹרָה. לד וּבַמְּנֹרָה, אַרְבַּעַה גְּבַעִים: מְשֻׁקְדִים-כַּפְתָּרֶיהָ, וּפְרָחֶיהָ. לה וְכַפֹּתֵר תַּחַת שְׁנֵי הַקִּנִּים מִמָּנֶה, וְכַפֹּתֵר תַּחַת שְׁנֵי הַקִּנִּים מִמָּנֶה, וְכַפֹּתֵר, תַּחַת-שְׁנֵי הַקִּנִּים מִמָּנֶה-לְשֵׁשֶׁת, הַקִּנִּים, הֵי צְאִים, מִן-הַמְּנֹרָה. לו כַּפְתָּרֶיהֶם וְקִנְתָם, מִמָּנֶה יִהְיוּ; כֹּלָה מִקֹּשֶׁה אֶחָת, זָהָב טָהוֹר. לז וְעָשִׂית אֶת-יְרֵחֶיהָ, שְׁבַעַה; וְהִעָלָה, אֶת-נִרְתִּיהָ, וְהָאִיר, עַל-עֶבֶר פְּנִיָּה. לח וּמִלְקַחֶיהָ וּמְחֹתֶיהָ, זָהָב טָהוֹר. לט כָּכֹר זָהָב טָהוֹר, יַעֲשֶׂה אֹתָהּ-אֵת כָּל-הַכְּלִים, הָאֵלֶּה. מ וְרָאָה, וְעָשֶׂה: בְּתַבְנִיתָם-אֲשֶׁר-רָאָה מִרְאָה, בְּהָר.

ארון - כלי שרת ללוחות ולתורה, ולכן לא כולו זהב. מיצג את הצד הרוחני.

אותם הביטויים בפקודות על בניית הארון והשולחן מרמזים על נקודות דמיון במדות ובתפקוד.

שלחן - כלי שרת ללחם ולכן לא כולו זהב. מיצג את הצד הגשמי.

Parashat Terumah

Parashat Terumah introduces us to the commandment to build the *Mishkan* (Tabernacle) and prepare the *kelim* (utensils) that will be used for the Temple service. We will focus on the commandment to make the four *kelim* that are central to the *Mishkan* -

1. The *aron* (ark) - see *pesukim* 10-16 - whose purpose is to store the *luhot ha-berit* (tablets of the law)
2. The *kaporet* (ark cover) - see *pesukim* 17-22 - which rests on the *aron*
3. The *shulhan* (table) together with its associated utensils - see *pesukim* 23-30 - on which the *lehem ha-panim* (the shewbread) was placed
4. The *menorah* (candlestick) - see *pesukim* 31-39.

The *aron* and the *shulhan* are unique in that they both have to be built with similar material, like wood and gold, according to specific dimensions, which are very similar. The obvious difference between them is that all of the dimensions given for the *aron* are half cubits in length, while the *shulhan* has full cubits, aside from its height, which is one-and-a-half cubits.

These parallels and contrasts point to the similarities and differences between these two *kelim*. While the *aron* contains the Torah, the spiritual element of the Jewish people, the *shulhan* contains the bread eaten by the *kohanim*, which represents the mundane, physical needs of the people.

Perhaps we can suggest that the *aron* which contains the Torah - and similarly the individual who studies Torah - must be "broken" - modest and humble with no hubris or arrogance. Symbolically, in spiritual matters, the pride and conceit of the individual must be removed, thus the "complete" receptacle for Torah is the "broken" one. The *shulhan*, on the other hand, is "complete" much as a king must strive for honor and respect. The only element of modesty that a king must show is towards God, the King of kings, in heaven. Thus the height of the *shulhan* is appropriately "broken."